

„Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja.”

Az életem ajándék. A Nap, a hegy, a víz, a virág, a fa, a felhő, az eső, a meleg, a hideg, ... mind-mind ajándék. Lélegzem, látok, hallok, járok, futok, gondolkodom, érzek, szeretnek, szeretek. Édesanyám, édesapám, feleségem, gyermekeim, unokáim, barátaim, buszvezető, koldus, eladó, rendőr, orvos, ... – ajándékok. Békesség, csönd, nyugalom, zene – ajándék.

De mi van most bennem? Félelem, nyugtalanság, szomorúság, fásultság, szorongás, düh? Hol van Jézus békéje? Azt mondta, hogy itt hagyja, hogy odaadja, hogy nekünk...

Hol van Uram a Te békességed? Adj békét Uram! Adj békét! Add már azt a békét!!! Nem. Nem kapom. Nincs sehol. Pedig fizetnék érte, megvenném, kérem, megköszönném, de nincs, nem kapom. Mi van már? Békességet akarok! Nekem jár, én keresztény vagyok, nekem ígérted! NEKEM! Na jó, nekünk, de abban én is benne vagyok.

"Nem úgy adom ..., ahogyan a világ adja" – nem, nem úgy.

Az életem ajándék. A Nap, a hegy, a víz, a virág, a fa, a felhő, az eső, a meleg, a hideg, ... mind-mind ajándék. Lélegzem, látok, hallok, járok, futok, gondolkodom, érzek, szeretnek, szeretek. Édesanyám, édesapám, feleségem, gyermekeim, unokáim, barátaim, buszvezető, koldus, eladó, rendőr, orvos, ... – ajándékok. Békesség, csönd, nyugalom, zene – ajándék.

Hálás vagyok. Megajándékozott.

De hol a Nap, hetek óta nem látom; hol a virág, itt csak aszfalt van. Ja igen, Neked jó, te még szaladgálsz, de nekem fáj a térdem. Rendben, Neked jó, de nekem már régen meghalt az apám, a fiam ma megint undok volt, pedig mi mindent megtettem érte! Mi az, hogy csönd, mindenki kiabál, veszekszik. Amúgy meg már alig látok szemüveg nélkül és különben is, mi ez a csöpögős duma, hogy ajándék meg hála?

Vagyok. Emlékezem. Jó dolgokra és rosszakra. Érzek. Remélek. Számolom, hogy mit kaptam ma, mennyi jót és mennyi rosszat. Mindig több a jó. És a rosszból mennyit tudtam volna elkerülni, ha másképp cselekszem. Mindig akad ilyen. Legközelebb megtehetem. Nem a „minden jó békéjét” adod nekem, hanem a „vedd észre a jó dolgokat” és a „változtass azon, amin tudsz” békéjét. A Te békédet, a Te békességedet. Nem úgy, mint a világ. Nem vehetem meg, nem elég várnom, kérnem, követelnem. Meg kell találnom, mint az elrejtett kincset, az elveszett bárányt. Meg kell dolgoznom érte. De ez jó! Ettől értékes, ettől az enyém és a Tiéd, én Uram, én Istenem!

Botlik Bence, Budapest